

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112202417
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112202417.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Ul. Údernícka č.5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Ul. Údernícka č.5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi Y. D., nar. X. . XX. XXXX, trvale bytom T., Ul. W. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Ul. Sofijská č. 13, IČO: 42 247 268, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, AK so sídlom v Košiciach, Ul. Stará Baštova č. 2, o zaplatenie 655,97 Eur s príslušenstvom, o späťvzatí návrhu, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 12C/70/2012-69, zo dňa 6. 11. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd zaviazal navrhovateľa uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v sume 98,24 Eur, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 16,76 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi so sídlom v Košiciach, Ul. Stará Baštova č. 2.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie, rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi a zároveň navrhovateľa zaviazal uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 98,24 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa domáhal od odporcu návrhom zo dňa 30. 1. 2012 zaplatenia 655,97 Eur. Dňa 2. 5. 2012 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, ktorý následne vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 98,24 Eur.

Po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka zobral navrhovateľ podaný návrh späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu a navrhol vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať, lebo jeho právnym zastupovaním dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania.

Súd podľa 96 ods. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „O.s.p.“) konanie zastavil a o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., keď poukázal na to, že navrhovateľ zobral návrh späť, čím zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Preto uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Vzhľadom k tomu, že odporca si návrh na náhradu trov konania nepodal a zo spisu ani nevyplýva, že mu trovy vznikli, súd o nich nerozhodoval.

Súd tiež pre úplnosť uviedol, že dňa 21. 2. 2012 oznámilo aj Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká č. 16, Prešov, zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Dňa 11. 9. 2012 oznámilo to isté združenie zastúpené JUDr. Andrejom Cifrom tiež vstup do konania. Obaja zástupcovia majú všeobecnú plnú moc na zastupovanie tohto združenia. Zástupca JUDr. Andrej Cifra dňa 31. 10. 2012 oznámil, že vedľajší účastník návrh na vstup do konania berie späť a vystupuje z predmetného konania. V čase rozhodovania o späťvzátí návrhu preto už toto združenie nebolo vedľajším účastníkom v konaní.

Proti rozhodnutiu sa včas odvolal navrhovateľ. Žiadal napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil trovy v odvolacom konaní celkom vo výške 19,12 Eur.

V dôvodoch odvolania uviedol, že podáva odvolanie proti rozhodnutiu v časti, ktorou súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Podľa jeho názoru v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník musí byť sám schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

Uviedol, že cieľom združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods.2 O.s.p..

Navrhovateľ nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, hlavne keď združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Poukázal na to, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. bolo úmyslom zákonodarcu umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Podľa jeho názoru, trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie a bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 O.s.p.. Zároveň nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje súd základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené a neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

Pokiaľ vedľajší účastník argumentuje dôvodnosť priznania trov s poukazom na ust. § 137 O.s.p a na ustanovenie Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, považoval za potrebné uviesť, že združenie odporcu v konaní nezastupuje a ustanovenie § 137 O.s.p. nemožno aplikovať v danom prípade, nakoľko toto ustanovenie priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti žiadal potvrdiť ako vecne správne a priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 16,76 Eur.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník, ktorý v rozsiahlej argumentácii namietal nesprávnosť záverov vyjadrených navrhovateľom v odvolaní. Rozhodnutie považoval v plnom rozsahu za správne,

predovšetkým z dôvodov, že je absurdné, keď navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, čo si hromadne uplatňuje proti spotrebiteľom neprijateľné zmluvné podmienky z premlčaných nárokov. Uvažovať nad mnoho početnosťou takýchto sporov ako osobitným dôvodom, pre ktorý má súd odoprieť alebo znížiť právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, je nezmyselné a protirečivé.

Pokiaľ ide o námietku, že spotrebiteľ nemal vedomosť o jeho vstupe do konania, tento argument je bezvýznamný, lebo vedľajší účastník je oprávnený vstúpiť do konania na základe zákonného splnomocnenia, bez osobitného súhlasu spotrebiteľa, bez preukázania právneho záujmu na výsledku konania. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka nie je brániť navrhovateľovi v jeho podnikateľskej činnosti, ale dosiahnuť, aby navrhovateľ už ďalej nezneužíval nevedomosť spotrebiteľov a prestal si proti spotrebiteľom uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky z premlčaných nárokov tak, ako to doteraz navrhovateľ masívne robí. Ak si navrhovateľ bude riadne uplatňovať svoje nároky, nebude mať žiaden problém s trovami vedľajšieho účastníka. Nie je opodstatnená námietka navrhovateľa, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené, lebo navrhovateľ zobral svoj návrh späť práve v dôsledku činnosti vedľajšieho účastníka.

Zdôraznil, že konanie navrhovateľa je vyslovene nehospodárne a účelové. Navrhovateľ často potom ako sa dozvie, že do konania vstúpil vedľajší účastník, bez uvedenia dôvodu berie návrh späť uvedomujúc si, že jeho návrh je od počiatku nedôvodný. Súd následne navrhovateľovi vráti o 1 % krátený súdny poplatok, pričom 1 % nepokryje ani náklady súdu na poštovné, nehovoriac o ďalších nákladoch. Za každým doručením písomného podania treba vidieť aj prácu a čas sudcov a zamestnancov súdu, ktorú musia vynaložiť pre riadne ukončenie nezmyselného sporu, ale aj prácu aj čas, ktorý vynaložil právny zástupca na vyjadrenie sa k návrhu.

V každom európskom štáte sa uplatňuje zásada „loser pays“, ktorá je vyjadrením toho, že neúspešná strana v konaní hradí trovy konania, pričom jednou z hlavných funkcií tejto zásady je, aby sa zamedzilo podávaniu neopodstatnených žalôb.

Nie je možné zo strany súdu, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, zmierňovať dôsledky špekulatívneho prístupu navrhovateľa, keď sa sám v nedobrej viere a vedome rozhodol vziať na seba riziko prípadného neúspechu v konaní podaním premlčaného nároku, zneužívajúc stav nízkeho právneho vedomia priemerných spotrebiteľov a výslovne skúša, ktorý súd mu plnenie prizná. Vedľajší účastník trovy konania nezavinil, žaloby podal navrhovateľ, vedľajší účastník len reagoval realizáciou svojho ústavného práva konať pred súdom na procesnú situáciu vyvolanú navrhovateľom a to hneď pri prvom úkone, ktorý mu patril.

Nesúhlasil ani s argumentom, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Tento názor je nesprávny, neústavný a neudržateľný. Názor, že členom združenia môže byť len osoba s právnickým vzdelaním popiera ústavou zaručené právo každého slobodne sa združovať s inými osobami. Občianske združenie nemá medzi svojimi členmi osoby s odbornými právnymi znalosťami, nezamestnávalo a nezamestnáva takého osoby.

Zdôraznil, že svojou činnosťou naplňajú vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov v zmysle článku 169 Lisabonskej zmluvy, článku 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ. Na napĺňanie týchto cieľov sú odkázaní na právne služby. Aj keď sú združením na ochranu spotrebiteľov, nie sú právnici a podľa ich skúseností s aplikáciou spotrebiteľského práva na súdoch sa bez pomoci advokátov nezaobídu.

Neobstojí ani argument oprávneného, že vyjadrenia vedľajšieho účastníka sa z hľadiska právne argumentácie nelíšia, lebo sú predmetné vyjadrenia sú vždy konkrétne a reakciou na žaloby na žaloby navrhovateľa, preto táto zdanlivá zhodnosť nemôže ísť na ťarchu vedľajšieho účastníka (námietku premlčania nie je možné zdôvodniť vždy inak). Vedľajší účastník mohol poukázať na neprijateľné

zmluvné podmienky, ale nemalo by to význam pre celkový výsledok konania. Vyžadovať od protistrany, aby vo svojich vyjadreniach použila vždy inú právnu argumentáciu, je nesplniteľné a má charakter šikanovania účastníka konania. Nie je možné ignorovať fakt, že vyjadrenie vo veci nie je iba administratívna činnosť, ale takémuto vyjadreniu vo veci samej, aj pri vznesenej námietke premlčania, nevyhnutne predchádza vždy právne posúdenie a skutkový rozbor uplatneného nároku zohľadňujúci individuálne a konkrétne okolnosti každého prípadu.

Vedľajší účastník, ako občianske združenie, je zložené prevažne z laikov v oblasti práva a je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov. Má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“.

K aplikácii § 150 O.s.p. poukázal na to, že citované ustanovenie možno aplikovať vtedy, keď sú splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi, avšak ak dospeje súd k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania úspešnému účastníkovi celkom alebo sčasti neprizná. Súdna prax zaujala názor, že musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Jedným z kritérií je posúdenie majetkových, sociálnych a osobných pomerov všetkých účastníkov konania ako aj okolností, ktoré viedli k uplatneniu nároku a postoj účastníkov v priebehu konania.

Situáciu navrhovateľa nie je potrebné zmiernovať použitím ustanovenia § 150 O.s.p., pretože oproti vedľajšiemu účastníkovi sa nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. Navrhovateľ podľa jeho internetovej stránky (www.eos-ksi.sk) je súčasťou nadnárodnej spoločnosti pôsobiacej v 21 krajinách, hospodársky výsledok spoločnosti pred zdanením dosiahol 60 miliónov eur, spoločnosť disponuje 210 zamestnancami a jeho hlavnou náplňou činností je vymáhanie pohľadávok.

Dôsledky rozhodnutia, v ktorom súd vedľajšiemu účastníkovi neprizná právo na náhradu trov konania, sú popretím princípov elementárnej spravodlivosti, keď zmiernenie dôsledkov pre navrhovateľa, automaticky znamená neúmerne podstatné sťaženie postavenia vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pomery účastníkov je rozhodnutie o zmiernení dôsledkov konania pre navrhovateľa, ktorého toto zmiernenie pri svojej majetkovej situácii zrejme existenčne neohrozí, nespravodlivé a nevyvážené.

Záverom poukázal na judikatúru vnútroštátnych súdov a na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, v zmysle ktorého zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom.

Zdôraznil, že vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom. Z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zaviniel navrhovateľ, preto má vedľajší účastník, ktorý v konaní podporoval odporcu, nárok na náhradu trov konania.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý výrok o trovách konania a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania v sume 16,76 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods.1, 2 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. I, 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. I, 2 O.s.p..

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na začatie konania Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 30. 1. 2012.

Podaním zo dňa 21. 2. 2012 doručeným okresnému súdu dňa 23. 2. 2012 oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Ul. Važecká č.16, IČO: 42 176 778, zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK so sídlom Svidník, Ul. Sov. Hrdinov č. 163/66.

Podaním zo dňa 2. 5. 2012 doručeným okresnému súdu dňa 7. 5. 2012 oznámilo vstup do konania aj OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Ul. Sofijská č. 13, Košice, IČO: 42 247 268, právne zastúpené advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, AK so sídlom Ul. Stará Baštová č. 2, Košice.

Následne bol spis Okresného súdu Banská Bystrica postúpený Okresnému súdu Rimavská Sobota z dôvodu miestnej príslušnosti.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 3. 8. 2012 sa vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom vyjadril k žalobnému návrhu, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Podaním zo dňa 10. 8. 2012 navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť.

Následne si elektronickým podaním vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom uplatnil náhradu trov konania.

Podaním zo dňa 11. 9. 2012 doručeným okresnému súdu dňa 13. 9. 2012 oznámilo opätovne vstup do konania aj Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, sídlom Prešov, Ul. Važecká č.16, IČO: 42 176 778, zastúpený advokátom JUDr. Andreom Cifrom, AK so sídlom Ul. Dr. Herza č. 12, Lučenec.

Podaním zo dňa 31. 10. 2012 oznámil vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, sídlom Prešov, zastúpený advokátom JUDr. Andreom Cifrom, AK so sídlom Lučenec, že návrh na vstup do konania berú späť a vystupujú z predmetného konania.

Odvolačný súd sa danou vecou zaoberal v rozsahu, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. platí, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Citované ustanovenie predstavuje špeciálnu právnu úpravu voči ustanoveniu § 146 ods. 1. Okresný súd z daného ustanovenia správne vychádzal, teda správne aplikoval príslušnú právnu normu.

V danom prípade z procesného hľadiska platí, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, preto je povinný hradiť trovy konania, a to aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje na úspešnej strane, teda na strane odporcu.

Navrhovateľ žiadal aplikovať ustanovenie § 150 ods. I O.s.p..

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Z hľadiska ustanovenia § 150 O.s.p. za určitých okolností súd nemusí priznať náhradu trov konania úspešnému účastníkovi v prípade, ak sú splnené dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom ide skôr o výnimočný prípad, kedy súd zohľadňuje celkové okolnosti prípadu, postoj účastníkov k veci v priebehu konania a ich sociálne zázemie. Pokiaľ ide o sociálne zázemie, táto skutočnosť u navrhovateľa zrejme neprichádza do úvahy. Z hľadiska vedľajšieho účastníka nedošlo k žiadnemu pochybeniu vo vzťahu k danému ustanoveniu, ktoré by malo za následok, že existujú také dôvody, pre ktoré by mu súd náhradu trov konania nemohol priznať.

Je preto nepochybné, že pokiaľ navrhovateľ žiadal aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania ustanovenie § 150 O.s.p., súd mu nemohol vyhovieť, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľ ani neuviedol žiaden relevantný dôvod na aplikáciu tohto ustanovenia.

V zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. pod dôvody hodné osobitného zreteľa nemožno podradiť námietky, ktoré vzniesol zástupca navrhovateľa, a to účelnosť vynaložených trov konania, resp. právo vedľajšieho účastníka na zastupovanie.

Odvolací súd vzhľadom na námietku navrhovateľa si dovoľuje poukázať na ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Podľa odkazu pod písm. 10a je takouto organizáciou vedľajší účastník v zmysle zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie umožňuje takémuto subjektu vstúpiť do konania, pretože ide o hlavnú činnosť danej organizácie, ktorou je ochrana práv podľa citovaného predpisu a túto ochranu môže združenie poskytovať aj v rámci súdneho konania.

Z ustanovenia § 137 O.s.p. nepochybne vyplýva, že trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, okrem iného aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Článok 47 ods. 2 Ústavy SR zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi organmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Občiansky súdny poriadok upravuje takéto podmienky v ustanovení § 22 a nasl.. V zmysle § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom v zmysle citovaného ustanovenia, teda v súlade s citovaným článkom Ústavy SR aj Občianskym súdnym poriadkom má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta.

Z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník, v danom prípade združenie založené na ochranu spotrebiteľov, sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Združenie môže v konaní vystupovať samostatne alebo prostredníctvom zástupcu. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť navrhovateľa o účelnosti vynaloženia takýchto trov je v rozpore so zákonnou garanciou na právo zastúpenia. Ak by súd prijal záver navrhovateľa, musel by taktiež položiť otázku, či je nutné, aby vo všetkých sporoch navrhovateľ sa nechal zastupovať advokátom, to znamená, že navrhovateľ je zastúpený po odbornej stránke advokátskou kanceláriou, avšak na druhej strane toto právo pre druhého účastníka popiera s poukazom na to, že zbytočne sa navyšujú trovy konania. Správne argumentoval vedľajší účastník, že trovy konania by sa nenavyšovali, pokiaľ by navrhovateľ takéto žaloby nepodával,

resp. nepodával by také žaloby, keď nárok je evidentne premlčaný. V súvislosti s takýmito žalobami by navrhovateľovi nevznikla povinnosť hradiť úspešnému účastníkovi trovy konania.

Z námietok navrhovateľa vyplýva, akoby chcel vytvoriť nerovné podmienky pre účastníkov v konaní, keď navrhovateľ je právne zastúpený a toto právo vedľajšiemu účastníkovi ako riadnemu účastníkovi upiera. Popiera tak základný princíp „rovnosti zbraní“. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do tzv. spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, kedy sa jej ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu svojich záujmov. Právo spotrebiteľov na vytváranie týchto združení upravujú príslušné smernice EÚ, napr. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES, Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES, ako aj článok 38 Charty základných práv EÚ.

Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, spotrebiteľského združenia - právnickej osoby, advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je ustanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 224 ods. I O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. I O.s.p., keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania.

Náhradu trov právneho zastúpenia súd priznal v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej „vyhláška“), pričom v zmysle § 9 ods. 1 vyhlášky za základ sadzby tarifnej odmeny súd stanovil odmenu z hodnoty veci a druhu veci, ktorá bola predmetom odvolacieho konania. Odvolací súd uvádza, že predmetom odvolacieho konania bol nárok na náhradu trov, ktorá predstavovala základ pre výpočet trov odvolacieho konania. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 98,24 Eur, z ktorej v súlade s § 10 ods. I citovanej vyhlášky patrí odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 Eur a v súlade s ustanovením § 16 ods. 3 vyhlášky patrí i režijný paušál vo výške 7,63 Eur, spolu trovy odvolacieho konania predstavujú 24,23 Eur. Vzhľadom na to, že uplatnená suma v súlade s ustanovením § 151 O.s.p. je nižšia (16,76 Eur), súd priznal trovy odvolacieho konania v súlade s týmto návrhom.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.